

FECSKE CSABA

Az idő sara

akkor még boldogok voltunk mondtad
 és így hittem én is voltunk boldogok
 mikor volt az és kik a voltunk akkor
 elvakult a múlt korrup
 az emlékezet de talán kijár nekünk
 ennyi a boldogság amiről sejtelmünk
 sincs hogy az nem mutatja magát
 színről színre csak homályosan látod
 mint békanyálas vízben fölsejlő
 arcod mögötte ki tudja ki bújik meg elmúlt
 évek prizmáin át fölszivárványlik
 valami boldogság illúziók aranyszálaiból
 szótt ruha amit tények
 taposnak az idő sarába

Őszülő

ez a nyár már félig ősz
 vagy egészen az
 én az öreg csősz
 perceimet eregetem a semmibe
 észre se veszem hogy megyek végbe
 a legvégsőbb kékbe

Villanások

Attól, hogy nem nézel tükörbe,
 még ráncos az arcod, az orrod görbe.

*

Bejárhatod az egész világot,
 a hátad közepét akkor se látod.

*

Hol az ég azúr, ott lakott az Úr
 megunta már, inkább a Côte d'Azur

*

Rögeszmék válnak porrá, semmivé,
 egy meggyötört pillanat örökké.

*

Arcomat az idő szorgalmasan szántja,
 sajnos terméketlen ez a sok barázda.